

EUGÈNE IONESCO DELIRIJ U DVOJE

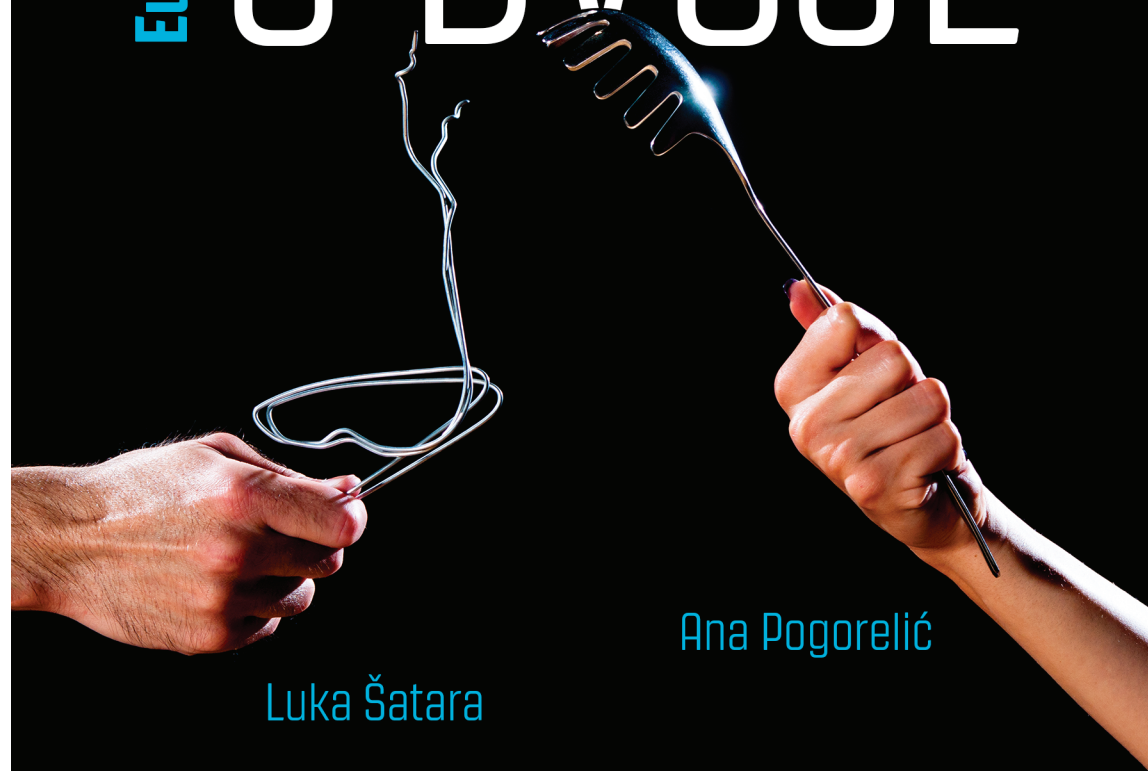

Zahvaljujemo ansamblu predstave na entuzijazmu, gđi **Elici Osvald**,
bračnom paru **Sabljić Šabić** i ostalim prijateljima na svakoj pomoći.

Umjetnička organizacija i Kazališna družina **Lovro&Nina**

Eugène Ionesco

DELIRIJ U DVOJE

Ana Pogorelić

Luka Šatara

Umjetnička organizacija i Kazališna družina **Lovro&Nina**

Eugène Ionesco

DELIRIJ U DVOJE

prijevod i adaptacija: **Ana Pogorelić**

režija, scenografija, pokret i vizual: **Ana Pogorelić** i **Luka Šatara**

glume: **Ana Pogorelić** i **Luka Šatara**

glazba: **Katarina Ranković**

svjetlo: **Miroslav Marčetić**

kostimi: **Ana** i **Nina Pogorelić**

izrada kostima: **Đurđa Prlić**

izrada slike: **Jana Friščić**

šminka: **Dino Baksa**

fotografija: **Timor Šatara**

grafički dizajn: **Denis Stankov**

u predstavi se izvode ulomci kompozicija:

C. Debussy: **Clair de lune** (iz *Suite bergamasque*)

J. Haydn: **Sonata u Es-duru**, Ho b XVI/49, II stavak

L. van Beethoven: **Turski marš** (iz 6 varijacija, op.76)

Eugène Ionesco, jedna od ključnih figura francuskog avangardnog teatra 20.st., potaknuo je revoluciju u kazalištu, nadahnut mračnom vizijom svijeta punog propadanja i beznačajnih repetitivnih akcija. Odbojnost prema opipljivom svijetu, nepovjerenje u verbalnu komunikaciju i konstantni osjećaj da neki bolji svijet postoji, ali je izvan našeg dosega, neki su od glavnih fenomena kojima se bavio u svom dramskom opusu. Fascinirala ga je ljudska ignorancija spram sebe i drugih, nesvjesno stupanje u bilo kakvu akciju te skup svih svakodnevnih banalnosti koje neminovno vode u depresiju, prije nego što nas smrt kao jedina neopoziva pojava uzme na kraju. Ipak, svi njegovi tekstovi sadrže i element nade i, kako je sam tvrdio: „uništavaju zidove realnosti koji nas zapravo odvajaju od prave realnosti.”

Također, bitna stavka je i humor; u predstavi **Delirij u dvoje**, dvoje supružnika zatvoreno u neki prostor dok vani bjesni građanski rat, raspravlja o kornjači i pužu, svađaju se i naizmjenično oplakuju prošlost i moguću budućnost, ali u situacijama u kojima svatko iz publike može pronaći poznate situacije iz života svog ili nečijeg, ima puno poruke i težnje za poboljšanjem.

Inspiracija za djelo **Delirij u dvoje** (orig. *Délire à deux*) iz 1962. leži u rijetkom psihičkom poremećaju zvanom inducirana zajednička psihoza, inducirano sumanuto stanje, ili ludilo u dvoje (fran. *folie à deux*). Radi se o prijenosu sumanutih ideja i/ili abnormalnog ponašanja s jedne osobe na drugu ili više njih. Oboljeli su obično u bliskoj emocionalnoj vezi i uglavnom samo jedna, dominantna osoba ima izvorni psihotični poremećaj i inducira sumanutost kod druge. Jedan od značajnih faktora ove dijagnoze je socijalna izolacija koja je često korišteni element teatra apsurda. U ovoj drami **Ona** i **On** raspravlja jesu li **puž** i **kornjača** ista životinja, rasprava prelazi u svađu i eskalira u potpunu mahnitost. Tijek svađe donekle rekonstruirati njihovu prošlost, iako su u svim **Ionescovim** djelima granice realnog i nadrealnog vrlo nejasne, a likovi alegorijski pojednostavljenih imena (**Ona** i **On**), uprizoruju čitav spektar emocija, od euforije do pomračenja.

Naslov originala je **Delirij u dvoje**, no uvriježilo se **Ludilo u dvoje**, mada je u Teatru ITD predstava igrala pod naslovom **Mahnitanje u dvoje**, u prijevodu Vladana Švacova.